ARCHIEF
VLAAMSE RAAD
TERUGBEZORGEN

VLAAMSE RAAD

ZITTING 19851986 25 SEPTEMBER 1986

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

– van de heren J. Ansoms en M. Olivier C.S. –

betreffende de bevordering van een plaatselijk tewerkstellings- en werkzoekendenbeleid

VERSLAG

namens de Commissie voor Economie, Tewerkstelling en Energie uitgebracht door de heer 0. Van Ooteghem

DAMES EN HEREN,

Uw Commissie heeft drie vergaderingen gewijd aan de bespreking van onderhavig voorstel van resolutie. De algemene bespreking werd gehouden op 11 maart, de artikelsgewijze bespreking op 6 juni en 1 juli. De stemming vond eveneens plaats op 1 juli 1986.

Samenstelling van de Commissie :

Voorzitter : de heer W. Cortois.

Vaste leden : de heren J. Ansoms, L. Dhoore, J. Dupré, C. Moors, M. Olivier, T. Van Parys ;

de heren N. De Batselier, M. Schoeters, F. Vandenbroucke, V. Vanderheyden ;

de heren W. Cortois, A. Denys, J. Laverge ;

de heren A. Geens, 0. Van Ooteghem.

Plaatsvervangers :

de heren T. Declercq, J. De Roo, M. Didden, E. Vandebosch, V. Van Eetvelt, E. Van Rompuy ;

de heer G. Bossuyt, mevrouw L. Detiège, de heren A. Op 't Eynde, F. Willockx ;

de heren 0. Van den Broeck, J. Vandermarliere, F. Verberckmoes ;

de heren W. Desaeyere, H. Schiltz.

Zie :

24 (19851986)

– Nr. 1 : Voorstel van resolutie

– Nrs. 2 tot 4 : Amendementen

I. Toelichting van de auteur

Het voorstel van resolutie werd reeds tijdens de vorige legislatuur neergelegd. Door de parlementsontbinding vervallen, werd het opnieuw ingediend op 3 december 1985. De bedoeling ervan is een aantal ideeën ter bevordering van de tewerkstelling en het werkzoekendenbeleid te propageren ten behoeve van de plaatselijke besturen.

Van de creativiteit van de Vlaamse Executieve en van de herleving van de economische conjunctuur kan niet alle heil worden verwacht. De lokale besturen, meer bepaald de gemeentebesturen en OCMW's, kunnen ingeschakeld worden om alle kansen tot het scheppen van werkgelegenheid te benutten. Hun bijdrage situeert zich op drie terreinen :

1. dat van de plaatselijke KMO's ;
2. hun eigen terrein, namelijk als werkgever ;
3. het terrein van het werkzoekendenbeleid.

De indiener gaat dieper in op elk van deze drie actieterreinen. Het belang van de KMO's voor de tewerkstelling wordt onder meer geilllustreerd door recente cijfers verstrekt door de Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid.

In het kader van de economische expansiewet van 4 augustus 1978 werden door Vlaamse KMO's en middenstanders in 1985,12.960 nieuwe arbeidsbanen geschapen hetgeen ten opzichte van 1984 een stijging betekent van 53,5 % en tegenover 1982 een verdubbeling.

De lokale bestuurders, als belangrijke werkgevers, moeten worden gesensibiliseerd voor tewerkstellingsbevorderende initiatieven zoals de herverdeling van beschikbare arbeid. Over 't algemeen zijn zij hierin eerder conservatief en terughoudend. De indiener wijst verder op de grote respons vanwege de gemeentebesturen en OCMWs inzake opslorpingsprogramma's.

De laatste maar niet de minst belangrijke opdracht van de lokale besturen betreft het werkzoekendenbeleid. Zij staan het dichtst bij de plaatselijke werkzoekenden en hun noden. In de veelheid van initiatieven hebben zij een motorfunctie, een overlegfunctie en een coördinerende functie.

De indiener hoopt met zijn voorstel van decreet een nieuwe discussie op gang te brengen. De door hem in de tekst van het voorstel van resolutie uitgewerkte suggesties zijn geenszins exhaustief. Hij heeft ze gegroepeerd rond 4 thema's :

1. het plaatselijk economisch beleid ;
2. het plaatselijk tewerkstellingsbeleid ;
3. het plaatselijk werkzoekendenbeleid ;
4. de systematische aanpak van de vorige punten.

II. Algemene bespreking

De Voorzitter van de Vlaamse Executieve gaat volledig akkoord met de inhoud en de doelstellingen van het voorstel van resolutie.

Wat de drie actieterreinen betreft zal de opvang en de begeleiding van de werklozen het moeilijkst zijn omdat hier moet geïnnoveerd worden. Het is niet voldoende dat de lokale besturen een inzicht krijgen in de problematiek. Er is een sterke morele stimulans nodig om alle krachten te bundelen en te mobiliseren. Hij hoopt dat het voorstel van resolutie hiertoe kan bijdragen.

Een lid meent dat iedereen de bezorgdheid deelt die aan de basis ligt van het voorstel van resolutie. Talloze initiatieven weden reeds genomen, hetzij rechtstreeks gericht op de tewerkstelling, hetzij als opvang van de werklozen. Zijns inziens is men reeds zover dat een te grote versnippering ter zake de gestelde doelstellingen in 't gedrang dreigt te brengen. Met het voorstel van resolutie is dus voorzichtigheid geboden.

Een lid, mede-ondertekenaar van het voorstel van resolutie, preciseert dat het voorstel van resolutie moet bijdragen tot een bewustwording van de plaatselijke besturen, opdat zij op het vlak van de tewerkstelling en de werklozenwerking hun volle verantwoordelijkheid zouden nemen.

Een van de aspecten van dit beleid is alleszins het harmoniseren van de plaatselijke initiatieven. Het voorstel van resolutie moet, bekleed met het gezag van het Vlaamse parlement, de gemeenten aanzetten tot initiatief.

Een lid gaat eveneens akkoord met de doelstellingen van het voorstel van resolutie. Hij vindt de tekst echter te algemeen inzake vormgeving en modaliteiten. Hij betwijfelt tevens de praktische uitvoerbaarheid van sommige suggesties in kleinere gemeenten. Zijns inziens gaat het voorstel van resolutie voorbij aan de realiteit. Hij geeft twee voorbeelden :

1. Vele gemeenten willen de mogelijkheden van de opslorpingsprogramma's benutten. Heel dikwijls moeten zij echter strijd voeren tegen de hogere overheid omdat in hun initiatieven inzake werklozenbegeleiding, bijvoorbeeld via een BTK-project, geen schot komt.

2. In vele gemeenten kent men onvoldoende de reglementering inzake de vrijstelling van de stempelcontrole. Wat is arbeid en wat niet ? Hierover bestaan geen concrete richtlijnen.

Een ander lid wijst erop dat het voorstel van resolutie precies tot doel heeft een discussie op gang te brengen over wat concreet kan gedaan worden inzake tewerkstelling en werklozenbeleid. De discussie moet de tekst preciseren en concretiseren. In het verslag van de bespreking kunnen dan de concrete voorbeelden opgenomen worden die aan het voorstel van resolutie gestalte zullen geven.

Als voorbeeld voor de tekst onder 3.3 van het voorstel van resolutie, namelijk „zinvolle tijdsbesteding en vorming" citeert hij alle initiatieven in de richting van de persoonlijkheidsvorming.

Hetzelfde lid suggereert verder om aan de gemeentebesturen te vragen welke initiatieven zij reeds namen. Deze informatie zou dan wederzijds kunnen uitgewisseld worden. Nadien kan ook een rondvraag worden gehouden naar de ideeën die uit de resolutie werden opgedaan.

De Voorzitter van de Executieve wijst op de diverse initiatieven die vanuit de Vlaamse Executieve werden genomen ten aanzien van het tewerkstellingsbeleid binnen het kader van haar bevoegdheid.

Er is vooreerst de werking van de Stichting Technologie Vlaanderen die onder meer belast is met het bijeenbrengen van de ruimste informatie inzake de weerslag van de invoering van nieuwe technologieën. Op basis van statistisch materiaal worden ook onder meer de tewerkstellingsverschuivingen onder invloed van de technologische innovatie gemeten en onderzocht.

Wat de opslorpingsprogramma's betreft moet de Vlaamse Executieve er rekening mee houden dat de nationale regering de beschikbare middelen voor BTK en DAC-projecten op het

niveau van 1985 beperkt houdt. Dit heeft aanleiding gegeven tot moeilijkheden die nu gedeeltelijk zijn opgelost.

Wat het BTK-stelsel betreft is de goedkeuringsprocedure opnieuw volledig operationeel. Wat het DAC betreft is dit echter nog niet het geval. Wat de tewerkgestelde werklozen betreft zijn er geen problemen. Daarvoor is de gedecentraliseerde beslissingsprocedure die in 1983 door de Gemeenschapsminister werd ingevoerd, zonder onderbreking doorgezet.

De Voorzitter van de Executieve maakt een stand van zaken op voor wat de huidige tewerkstelling betreft in de opslorpingsprogramma's.

Wat het DAC betreft bedraagt het aantal tewerkgestelden in Vlaanderen nu 17.652 personen. Daarmee zijn er in dit stelsel 4.271 structureel werklozen, nagenoeg een derde, meer aan het werk dan eind januari 1985.

In het stelsel van de tewerkgestelde werklozen waren er eind januari 18.620 werklozen ingeschakeld of 2.677 meer (17 %) dan vorig jaar op hetzelfde ogenblik.

In het BTK-stelsel noteren we een stijging van 1.579 eenheden (23 %) wat het totaal brengt op 8.578. In het kader van het KB 123, krachtens hetwelk KMO' s werklozenvoor diverse projecten kunnen tewerkstellen, zijn er nu 449 werklozen ingeschakeld tegenover 128 verleden jaar. Dit stelsel komt nu stilaan op gang.

Opslorpingsprogramma's Vlaanderen
Eind januari 1986

		Verschil met januari 1985	
TWW	18.620	+ 2.677	+ 16,8 %
BTK	8.378	+ 1.579	+ 23,2 %
DAC	17.562	+ 4.271	+ 32,1 %
KB 123	449	+ 321	+ 250,8 %
	45.009	+ 8.848	+ 24,5 %
Stages	26.518	+ 922	+ 3,6 %
TOTAAL	71.527	+ 9.770	+ 15,8 %

In totaal zijn daarmee in deze opslorpingsprogramma's in Vlaanderen 45.009 werkzoekenden tewerkgesteld, namelijk 8.850 meer dan verleden jaar op hetzelfde ogenblik. Dit impliceert een stijging met 24,5 %.

Verder stelt de Voorzitter van de Executieve dat het activeren van het tewerkstellings- en werklozenbeleid niet naast maar binnen de bestaande structuren dient te gebeuren. Zijns inziens zijn de 15 Subregionale Tewerkstellingscomités (STC's) de meest aangewezen structuur onder meer omwille van hun bindingen met het onderwijs en de ondernemingen. Zij zijn afgestemd op de regionale behoeften en kunnen ten aanzien van het beleid een scharnierfunctie bekleden.

Tot slot van zijn betoog wil de Voorzitter van de Executieve erop wijzen dat veel bedrijven de initiatieven die van overheidswege zijn genomen (SIMONA, T-service, enz.) niet schijnen te kennen.

Het zou een goede zaak zijn indien de resolutie hieraan kon verhelpen.

Een lid is van oordeel dat er op het gemeentelijk vlak veel te doen is. In grote steden zijn er veel initiatieven inzake werkloosheidsbegeleiding die onvoldoende gekend zijn en vaak

naast elkaar opereren. Van informatie en coördinatie terzake moet dringend werk gemaakt worden. In elke gemeente zou een schepen verantwoordelijk moeten zijn voor de tewerkstelling en de werklozenwerking op de drie genoemde actieterreinen.

Volgens een ander lid bevat het voorstel van resolutie te veel goede bedoelingen en te weinig echte zorg om de tewerkstelling.

Veel recente initiatieven zijn ofwel werkuitstotend (experimenten Hansenne), ofwel nefast voor een waterdichte toepassing van de sociale wetgeving (interimbureaus), ofwel nadelig voor het statuut waardoor de betrokkenen normalerwijze zouden moeten worden beschermd (opslorpingsprogramma's in de plaats van normale kaderopvulling in de gemeenten).

Hetzelfde lid geeft toe dat de werklozenwerking op het niveau van de vakbonden voldoende elan mist.

Ondanks zijn wantrouwen ten aanzien van de inhoud van het voorstel van resolutie kan hij volledig achter de informatie- en coördinatietaak van de gemeenten staan. De plaatselijke besturen zouden ter zake als een soort databank moeten fungeren.

Het lid waarschuwt ten slotte voor een mentaliteit die de werklozen wil koesteren in een toestand van passiviteit. De werkloosheid is niet goed te praten. Men moet veeleer een agressief klimaat scheppen van waaruit echte en geen nep-tewerkstelling kan groeien.

Zijns inziens wordt ook onvoldoende aandacht besteed aan de personen die op 50 jaar met brugpensioen worden gestuurd. Hieruit ontstaat een grote groep ontmoedigden die zich vragen stellen over hun maatschappelijke rol.

Een lid verklaart niets tegen de tekst van het voorstel van resolutie te hebben. Wel zou de resolutie aan de Vlaamse Executieve moeten worden gericht wiens taak het is het beleid te coördineren.

Verder wijst hij erop dat de Vlaamse Executieve in april 1983 opdracht heeft gegeven tot het opstellen van een inventaris van de initiatieven genomen ten aanzien van de werkloosheid. Dit was een goed initiatief. Wat doet men met het resultaat ervan ?

Tot slot wijst hetzelfde lid erop dat de snelle opeenvolging van bindende maatregelen in de economische, sociale en fiscale sector het de bedrijven moeilijk maakt om steeds bij te blijven. Op die manier missen veel van deze maatregelen hun doel. Eigenaardig is wel dat de gemeenten wel dankbaar gebruik hebben gemaakt van alle stelsels die inzake tewerkstelling werden in het leven geroepen. Zij hebben deze ruim geïnterpreteerd en in hun voordeel toegepast.

Een lid stelt vraagtekens achter de praktische bruikbaarheid van de resolutie. Kan men niet beter de bestaande structuren meer dynamiek meegeven en de STC's beter uitbouwen ? Liever dan de gemeenten het inititiatief in handen te geven, wat alweer vernippering voor gevolg kan hebben, kunnen zij beter in grotere mate betrokken worden bij de werking van de STC's.

Een cruciaal punt is de informatie omtrent vraag en aanbod op de arbeidsmarkt.

Zijns inziens ligt de coördinerende rol ter zake in de eerste plaats bij de Vlaamse Executieve.

De indiener verheugt zich in de positieve reacties vanwege

de leden van de commissie en ook vanwege de Voorzitter van de Vlaamse Executieve.

Ten aanzien van de zorg geuit door sommige leden om geen nieuwe versnippering in de initiatieven tot stand te brengen, verklaart hij dat het zijn bedoeling is een referentiekader te schetsen voor de plaatselijke besturen waarin de bestendige zorg voor de werkloosheid steeds meer gestalte krijgt. Waarom bijvoorbeeld kan het informatieblad van de gemeenten niet systematisch de initiatieven van plaatselijke STC's toelichten. Het schepencollege zou bijvoorbeeld ook meer het aspect tewerkstelling moeten beschouwen in zijn besluitvorming.

Dat de tekst te algemeen zou zijn ligt aan het feit dat hij ruim is opgevat. Men kan geen exhaustieve opsomming van voorbeelden geven, omdat men de gemeenten voldoende verbeelding moet laten en niet in hun plaats kan treden.

De indiener verklaart verder dat de tekst van het voorstel van resolutie in ruime mate is gebaseerd op een studie, eind 1983 uitgegeven door de Academische Coöperatief s.v. te Leuven, die een inventaris bevat van gemeentelijke initiatieven ter oplossing en opvang van de werkloosheid en de gevolgen ervan.

Hij is het volmondig eens met de leden die van oordeel zijn dat de tewerkstellingsprogramma's niet in de plaats mogen treden van de normale opvulling van de kaders van de plaatselijke besturen.

Wat de opvang van de werklozen betreft is het niet zo dat het voorstel van resolutie genoegen schijnt te nemen met de toestand zoals hij is. Het is wel degelijk de bedoeling de werklozen weerbaar te maken, Dit is trouwens de zorg verwoord in het voorstel van decreet houdende bevordering van de sociale integratie van werklozen (Stuk 35 (1985-1986) – Nr. 1).

Ook de indiener is van oordeel dat de vakbonden zich inzake het werklozenbeleid te weinig waar gemaakt hebben.

Een lid onderstreept het positieve van het voorstel van resolutie. Het is goed dat de Vlaamse Raad de mogelijkheden inzake tewerkstelling en werklozenwerking voor de plaatselijke besturen op een rijtje zet en samenvat. Dat de tekst te vaag zou zijn vindt hij voor zijn fractie eerder een voordeel. Zij zou immers moeilijk haar goedkeuring kunnen hechten aan een tekst die tegen haar inzichten inzake tewerkstelling indruist, met name ,,het inspelen op een aantal nationale maatregelen" zoals de experimenten inzake de aanpassing van de arbeidstijd in de ondernemingen met het oog op een herverdeling van de beschikbare arbeid. Deze tekst onder punt 2, primo, zou derhalve zeker moeten worden aangepast.

Verder waarschuwt hetzelfde lid voor het feit dat de opslorpingsprogramma's de tewerkstelling binnen de statutaire personeelskaders vervangt. Het standpunt van de nationale regering om binnen de opslorpingsprogramma's met dezelfde budgettaire enveloppes mits een betere coördinatie 4000 à 5000 meer mensen aan het werk te zetten roept vragen op. Ten koste van wat zal men deze meertewerkstelling realiseren indien de budgettaire enveloppe dezelfde blijft. Men kan veronderstellen dat de regering van de promotoren een eigen inbreng van gemiddeld 6 % van de kosten zal vragen.

Deze financiële responsabilisering moet genuanceerd toegepast worden opdat de kleine projecten in de non-profit-sfeer niet uit de boot zouden vallen.

Vele kleine gemeenten zien zich immers nu al bedreigd door het koninklijk besluit dat de periode waarin de gemeenten een forfait van 70 % in plaats van 50 % van de kosten terugbetaald kregen, beperkt wordt tot 3 maanden.

Wat het werkzoekendenbeleid betreft is het lid van oordeel dat de gemeenten hier enkel een ondersteunende rol kunnen spelen. Indien men alleen de gemeenten hiervoor bevoegd maakt, dreigen vrije initiatieven alsmede deze van de vakbonden niet aan bod te kunnen komen.

De idee van een Projectgroep wordt ook zeer positief onthaald.

Samengevat staat zijn fractie positief ten overstaan van de resolutie behoudens de restrictie gemaakt voor de tekst sub 2.1.

De tekst biedt echter geen oplossing in de context van de zeer slechte financiële situatie van sommige gemeenten en de meeste OCMWs.

Een lid acht de tekst van de resolutie onder punt 2.2, waar de creativiteit van de OCMWs aangemoedigd wordt in het kader van artikel 60 van de organieke wet, zeer cynisch als men weet dat het juist de uitsluiting uit de werkloosheid is die sommigen in de armen van het OCMW drijft.

Indien men het ernstig meent met de werklozenwerking moet men de gemeenten alleszins meer middelen geven.

Het lid vreest dat de aanmoediging van de tewerkstelling in precaire statuten nog meer ten koste zal gaan van de tewerkstelling van vrouwen.

Verder zag zij de stempelcontrole liever afgeschaft, dan ze te „optimaliseren".

Een lid wijst de commissie erop dat de OCMWs vanuit een Bijzonder Fonds middelen kunnen worden aangereikt voor de toepassing van artikel 60, § 7 van de organieke wet.

Wat de stempelcontrole betreft, wijst hij erop dat deze door de werklozen ook ervaren wordt als een vorm van sociaal contact en vaak als wederzijdse informatieuitwisseling wordt benut. Indien zij verdwijnt moet er iets anders in de plaats komen.

Een lid wijst erop dat het voorstel van wet tot afschaffing van de stempelcontrole precies daarom voorziet in een luik maatregelen die de sociale weerbaarheid moeten versterken, terwijl een decreet de opvang van de werklozen zou moeten regelen.

Tot slot van de algemene bespreking waarschuwt een lid nog voor het gevaar van politiek gekleurde aanwervingen door gemeenten en OCMWs bij de tewerkstelling in opslorpingsprogramma's.

III. Artikelsgewijze bespreking

Aanhef

De heer Laverge dient een amendement in ertoe strekkende in de aanhef onder de derde gedachtenstreep de woorden „te intensifiëren en te systematiseren tot één samenhangend en harmonisch plaatselijk beleid" te vervangen door de woorden „te stimuleren en deel te nemen aan de bestaande initiatieven" (zie Stuk 24 (1985-1986) - Nr. 4).

Zijns inziens is het intensifiëren van initiatieven inzake tewerkstelling en werkzoekendenbeleid en het systematiseren ervan tot één samenhangend geheel, niet een taak voor de gemeenten, wel van de Subregionale Tewerkstellingscomités (STC's). De gemeenten, en zeker de kleine, zijn hiervoor niet uitgerust. De tekst is goed in zijn intentie maar zou in de feiten leiden tot versnippering van de initiatieven.

Een lid wijst erop dat men de zaken niet te grootschalig moet zien. Er zijn slechts 15 STC's in het Vlaamse Gewest. Naast de STC's hebben de gemeenten op hun grondgebied een onvervangbare coördinatietaak. Het aanmoedigen van de gemeenten is de wezenlijke doelstelling van het voorstel van resolutie.

De indiener van het voorstel van resolutie wijst erop dat de gemeenten uitstekend geplaatst zijn om op hun grondgebied alle bestaande initiatieven te coördineren. Zij moeten daarbij niet in de plaats treden van vrije initiatieven. Het element „samenhangend plaatselijk beleid" acht de indiener essentieel in de tekst van het voorstel van resolutie.

De Voorzitter van de Vlaamse Executieve is van oordeel dat de aanhef van de resolutie duidelijk de idee van intensifiëren en systematiseren in een harmonisch plaatselijk beleid kan bevatten. De versnippering van initiatieven wordt hierdoor juist tegengegaan. Trouwens heel de tekst van het voorstel van resolutie gaat in de richting van het doortrekken naar en het optimaliseren op het plaatselijk vlak van alle bestaande initiatieven inzake tewerkstelling en werklozenwerking.

Hij vraagt de indiener van het amendement niet aan te dringen.

De heer Laverge trekt zijn amendement in.

Punt 1.1

Van de heer Laverge ligt een tweede amendement voor ertoe strekkende in de opsomming onder punt 1.1 „de begeleiding van jonge ondernemers" weg te laten (zie Stuk 24 (1985-1986) – Nr. 4). Dit aspect hoort niet thuis in een opsomming van omgevingsfactoren. Het is eerder een aspect van vorming.

Verschillende leden wijzen erop dat met „begeleiding van jonge ondernemers" zeker niet de vorming wordt bedoeld. Dit zouden de gemeenten niet kunnen waarmaken. Hier is begeleiding bedoeld in de eigenlijke betekenis van het woord : begeleiding onder meer doorheen de formaliteiten die moeten worden vervuld, bijvoorbeeld door verwijzing naar organisaties die zich met de diverse aspecten van het ondernemerschap bezighouden (bedrijvencentra, beroepsorganisaties, Kamers van Koophandel).

De Voorzitter van de Executieve verklaart dat over de begeleiding van jonge ondernemers onlangs een vrij lijvig werk is verschenen onder de titel „Je eigen zaak", samengesteld door Professor R. Donckels. De term „begeleiding" is zijn inziens te ruim. Deze taak overtreft de mogelijkheden van de gemeenten.

Een lid is van oordeel dat de plaatselijke besturen toch voor een minimum onthaal kunnen zorgen waarbij men doorverwijst naar andere instanties. Dit is dan ook veeleer een omgevingsfactor dan een vormingsfactor.

Op voorstel van een lid neemt de commissie eenparig de woorden „het onthaal van jonge ondernemers" aan ter vervanging van „de begeleiding van jonge werknemers".

De heer Laverge trekt zijn amendement in.

Een amendement van de heer Vandenbroucke strekt ertoe aan punt 1.1 een lid toe te voegen dat luidt : „De Gemeentebesturen moeten daartoe beschikken over alle noodzakelijke sociale, economische gegevens, onder andere met betrekking tot de vacatures en de kwalificatie van de tewerkstelling." (zie Stuk 24 (1985-1986) – Nr. 3)

De indiener motiveert dit amendement. **Zoals een** lid in de

algemene bespreking heeft uiteengezet hebben de gemeenten een belangrijke rol te spelen op het vlak van de informatie en de coördinatie. Om dit optimaal te doen moeten de gemeenten als een soort databank fungeren, Zonder precieze gegevens is een tewerkstellingsbeleid op het plaatselijk vlak niet mogelijk.

Een lid verklaart achter de intentie van het amendement te staan. Hij vreest echter dat het een tegenovergestelde uitwerking krijgt. Het geeft de gemeentebesturen de gelegenheid zich te verschuilen achter het niet voorhanden zijn of het niet spontaan doorspelen van de noodzakelijke gegevens om een tewerkstellingsbeleid te voeren.

De Voorzitter van de Executieve is van oordeel dat het amendement niet realistisch is. De RVA is voldoende gedecentraliseerd. De ST-Diensten beschikken over de vacatures en de plaatsaanvragen per streek. Indien men het amendement aanvaardt, verzwaart men de administratieve taak van de RVA die alles nog eens naar de gemeenten moet overmaken. Het zou beter zijn de gemeenten zelf naar de RVA te verwijzen indien zij informatie betreffende bijvoorbeeld werkaanbiedingen wensen.

Verder verklaart hij ook gevoelig te zijn voor het argument dat de gemeenten zich zouden kunnen verschuilen achter het niet beschikken over de gegevens.

Een lid is van oordeel dat de gemeenten ten aanzien van het tewerkstellingsbeleid een antennefunctie moeten vervullen. Het zou ondoelmatig zijn, voor de gemeenten alleen, een nieuw gegevensuitwisselingscircuit op te zetten.

Een ander lid stelt dat de gemeenten spontaan slechts weinig initiatieven aan de dag leggen. Het doorsturen van de werkloosheidscijfers en de vacatures vanwege de RVA zal ongetwijfeld een groot sensibiliseringseffect hebben, Misschien kan de tekst wat minder voorwaardelijk worden gesteld. Wel is het belangrijk dat de gemeenten over cijfers beschikken.

Een lid wijst erop dat de informatie die de heer Vandenbroucke met zijn amendement beoogt voorhanden is. De gemeenten kunnen ze bij de STC's opvragen.

De Voorzitter van de Vlaamse Executieve voegt hieraan toe dat de gegevens inzake vacatures die de ST-Diensten aan de gemeenten zouden doorsturen, vlug voorbijgestreefd zijn, rekening houdende met de snelle behandeling van deze vacatures in de STD zelf, die mogelijk is geworden door de invoering van SIMONA.

Een lid is van oordeel dat informatieverstrekking naar de gemeenten toe toch sensibiliserend werkt.

Een lid wijst erop dat de bekommernis van de heer Vandenbroucke opgevangen wordt door het overleg dat de gemeenten plegen met de STC's blijkens de tekst van punt 1.5.

De heer Vandenbroucke trekt zijn amendement in.

Punt 1.1 wordt in zijn geamendeerde vorm eenparig aangenomen.

Punt 1.2

Op de tekst van punt 1.2 werden twee amendementen ingediend. Het eerste, ingediend door de Vlaamse Executieve, strekt ertoe de woorden „of zelf inrichten hiervan in samenwerking met de betrokken organisaties" weg te laten (zie Stuk 24 (1985-1986) – Nr. 2).

De Vlaamse Executieve is blijkens de verantwoording bij

dit amendement van oordeel dat het zelf inrichten van vormingscursussen de mogelijkheden van de gemeenten overtreft. Daarom verkiest zij deze zin weg te laten. Dit neemt echter niet weg dat de gemeenten jonge zelfstandigen die belangstelling hebben voor het oprichten van een eigen zaak kunnen stimuleren tot het deelnemen aan vormingscursussen.

De Voorzitter van de Vlaamse Executieve voegt hieraan toe dat de middenstandsopleiding thans arrondissementeel wordt georganiseerd. Het is derhalve voor de gemeenten reeds moeilijk hieraan te participeren, laat staan ze zelf in te richten.

Een amendement van de heer Laverge strekt ertoe punt 1.2 weg te laten omdat, aldus de verantwoording, de middenstandsopleiding een taak is voor de Kamers voor Handel en Nijverheid, de vormingsinstituten, de RVA, de STC's (zie Stuk 24 (1985-1986) – Nr. 4). De gemeenten kunnen deze initiatieven echter wel stimuleren zoals in de aanhef van het voorstel van resolutie vermeld.

Van de twee amendementen heeft dat van de Vlaamse Executieve overeenkomstig artikel 23, b) R.v.O., eerste lid, voorrang.

Een lid stelt bij wijze van compromis voor te schrijven „het stimuleren tot deelname aan vormingscursussen of tot het zelf inrichten hiervan in samenwerking met de betrokken organisaties". Door deze formule stimuleert men de inrichting van cursussen zonder zelf partner te zijn.

De Voorzitter van de Vlaamse Executieve herhaalt dat de gemeenten de vormingscursussen inderdaad kunnen aanmoedigen door bijvoorbeeld infrastructuur ter beschikking te stellen. Het inrichten van de cursussen zelf is uitgesloten.

Een lid stelt dan voor te schrijven : „het stimuleren tot deelname aan vormingscursussen of tot inrichting hiervan door de betrokken organisaties".

Verschillende leden wijzen erop dat de gemeenten in deze geen stimulerende rol kunnen spelen.

Een lid wijst erop dat ook het begeleiden van jonge zelfstandigen in de start- en ontwikkelingsfase de mogelijkheden van de gemeenten overtreft.

Een lid stelt daarop voor het woord begeleiding, zowel op de derde regel als op de negende regel, weg te laten.

Een lid verklaart dat de begeleiding van jonge zelfstandigen, zoals uit de discussie onder punt 1.1 is gebleken, inderdaad moet worden afgezwakt. Hij stelt voor op de derde en op de negende regel respectievelijk te schrijven : „administratief begeleiden" en „administratieve begeleiding".

De commissie stemt met deze toevoegingen alsook met het amendement van de Executieve eenparig in.

De heer Laverge trekt zijn amendement in.

Punt 1.3

Op punt 1.3 ligt een amendement voor van de heer Laverge ertoe strekkende de woorden „voor zover ze geen concurrentie zijn voor de plaatselijke KMO's en middenstand" in te voegen, zodat de tekst luidt :

„1.3. kleinschalige, arbeidsintensieve projecten ontwikkelen en stimuleren in het kader van het gemeentelijk beleid, voor zover ze geen concurrentie zijn voor de plaatselijke KMO's en middenstand, onder meer inzake . .." (zie Stuk 24 (1985-1986) – Nr. 4).

De indiener motiveert dit amendement. Men kan de tewerkstellingsproblemen niet oplossen door ze te verschuiven. Door de gemeenten op touw gezette BTK- en DAC-projecten kunnen in concurrentie komen met kleinere bedrijven waardoor de werkgelegenheid in deze bedrijven bedreigd wordt.

Een lid verklaart dat dit niet de bedoeling is van de indieners van het voorstel van resolutie. Men wil enkel de aandacht vestigen op kleine arbeidsintensieve projecten aan de hand van de opgesomde actieterreinen. Hierbij wordt niet gezegd wie ze uitvoert.

Een lid vraagt welk de precieze draagwijdte is van het werkwoord „ontwikkelen" ?

De Voorzitter van de Vlaamse Executieve deelt mee dat BTK- en DAC-projecten steeds worden onderworpen aan het advies van de Subregionale Tewerkstellingscomités waarin zowel de werknemers als de werkgevers zitting hebben.

Hier moeten de betrokken middens hun verantwoordelijkheid opnemen ten aanzien van eventuele oneerlijke concurrentie.

Een lid verklaart tegen de geest van het amendement te zijn gekant. Door het feit dat elk project door de STC's wordt beoordeeld kan men dit niet meer met gelijk welk initiatief op de vrije markt vergelijken. Er is in feite geen concurrentie mogelijk omdat de BTK- en DAC-projecten vertrekken van een beperkter opzet, bijvoorbeeld klusjesdiensten in vergelijking met een loodgieter.

Een lid stelt bij wijze van compromis voor in het verslag te vermelden dat „ontwikkelen" niet hetzelfde is als „uitvoeren". Voor het overige moeten de STC's bij het beoordelen van de ingediende projecten hun verantwoordelijkheid nemen.

Een lid is van oordeel dat hij begrijpt vanuit welke zorg het amendement wordt ingediend. Hij vreest echter dat men met dit amendement de deur sluit voor gelijk welk project omdat het zogezegd concurrentieverstorend is.

Verschillende leden zijn van oordeel dat men zich deze aangelegenheid zeer concreet moet voorstellen. Veel bedrijven kennen een schuchter begin. Veel zelfstandigen beginnen als het ware als klusjesman.

Een ander lid is van oordeel dat men slechts van concurrentie kan spreken indien men zich richt tot groepen met gelijke koopkracht. De BTK- en DAC-projecten richten zich in se naar groepen met kleinere koopkracht. De facto is er geen concurrentie.

Daarop repliceert een lid dat het verschil in kostprijs tussen de diensten van de marktsector en die van alternatieve circuits precies ligt in de sociale lasten die door de ene sector wel en door de andere niet moeten gedragen worden.

Een lid is van oordeel dat het zeer moeilijk is te bepalen wanneer een project concurrentieel is voor de marktsector en wanneer niet. Er zijn heel wat projecten die naar hun aard niet concurrentieel zijn, bijvoorbeeld het opruimen van een bos. Hier stellen zich geen problemen. Het is echter wel moeilijker voor projecten die naar hun aard wel concurrentieel kunnen zijn, bijvoorbeeld klusjesdiensten inzake schilderwerken, loodgieterswerk enzovoort. Een grens trekken in functie van de koopkracht van het publiek is niet eenvoudig.

Een lid geeft een voorbeeld uit de stad Gent. Met behulp van tewerkgestelde werklozen werden door het Stedelijk Grond- en Bouwbedrijf sociale woningen opgeknapt en nadien verkocht. De lage kostprijs van deze woning drukt op de marktprijs. Dergelijke toestanden moet men vermijden.

De Voorzitter van de Vlaamse Executieve herhaalt zijn visie. Het is aan de STC's bij de voorlegging van de projecten hun verantwoordelijkheid op te nemen en eventueel een negatief advies uit te brengen.

Een lid is van mening dat een essentieel verschil tussen beide sectoren erin bestaat dat BTK- en DAC-projecten beperkt zijn in de tijd.

De heer Laverge trekt zijn amendement in op voorwaarde dat het woord „ontwikkelen" uit de tekst verdwijnt.

De commissie stemt hiermee eenparig in.

Punt 1.4

Geen opmerkingen.

Punt 1.5

Het amendement van de Vlaamse Executieve ertoe strekkende de eerste gedachtenstreep te lezen „-- in samenwerking met de GOM's bijdragen tot de oprichting van bedrijvencentra" wordt eenparig aangenomen (zie Stuk 24 (1985-1986) – Nr. 2). De uitbouw van de bedrijvencentra werd door de Executieve aan de GOM's op het niveau van hun subregio toevertrouwd.

Ook het tweede amendemdement van de Vlaamse Executieve wordt eenparig aangenomen zodat de tekst onder de tweede gedachtenstreep luidt : – streven, in samenwerking met het Subregionaal Tewerkstellingscomité, voor een geregeld overleg tussen de onderwijsinstanties en het bedrijfsleven van de betrokken regio (zie Stuk 24 (1985-1986) – Nr. 2).

Punt 1.6

Dit punt wordt zonder opmerkingen eenparig aangenomen.

Punt 2, aanhef

Door de heer Denys wordt een amendement ingediend ertoe strekkend de tweede zin uit punt 2 „De gemeenten en de OCMWs zijn belangrijke werkgevers" weg te laten.

De indiener motiveert dit amendement. De werkgeversrol van de gemeenten en de OCMWs is ondergeschikt aan de noodzaak om een goede dienstverlening te geven aan de bevolking. Het kan niet de bedoeling zijn gemeentelijke tewerkstelling te creëren voor de tewerkstelling.

Verschillende leden wijzen erop dat deze zin een objectieve vaststelling inhoudt.

Andere leden stellen dat deze zin de aanloop vormt naar wat volgt, namelijk „in die hoedanigheid enzovoort". Hij is dus nodig voor de logische samenhang en leesbaarheid van de tekst.

Een lid vraagt of men de idee van dienstverlening niet in de tekst kan inwerken.

Een lid wijst erop dat de gemeentelijke tewerkstelling beperkt is, ten eerste budgettair, ten tweede door de goedkeuring ervan door de voogdijoverheid. Het gevaar voor tewerkstelling om de tewerkstelling, waarvoor de indiener van het amendement vreest, is denkbeeldig. Het gaat hier om een loutere vaststelling als overgang naar punt 2.1.

Een lid verduidelijkt dat de strategie die in het voorstel van

resolutie wordt uitgewerkt niet is het massaal aanwerven van arbeidskrachten door gemeenten en OCMWs. Zij krijgen echter wel een rol van „bijzondere promotor" toebedeeld. In die zin moet de aanhef van punt 2 worden gelezen.

De indiener van het voorstel van resolutie wijst erop dat de tekst enkel de bedoeling heeft dat de gemeentelijke beleidsverantwoordelijken, als werkgever, de arbeidsbevorderende reglementering zelf zouden toepassen.

Meerdere leden treden deze zienswijze bij. De tekst beoogt enkel, vanuit de objectieve vaststelling dat de gemeenten en OCMWs belangrijke werkgevers zijn, deze besturen hun werkgeversrol op een actieve wijze te doen opnemen binnen de budgettaire en reglementaire beperkingen.

De heer Denys trekt zijn amendement in op voorwaarde dat in het verslag uitvoerig melding wordt gemaakt van het feit dat de aanhef slechts een objectieve vaststelling en geen strategie inhoudt.

Punt 2.1

De heer Vandenbroucke dient een amendement in om de voorgestelde tekst van punt 2.1 te vervangen door volgende tekst :

„2.1. In die hoedanigheid kunnen zij een belangrijke bijdrage leveren tot de herverdeling van de beschikbare arbeid, door :

– cumulatie en overuren te vermijden,

– in te spelen op de diverse formules van vermindering van de gemiddelde arbeidsduur,

– de bevolking via hun informatiekanalen verder te informeren over de bestaande formules van arbeidsherverdeling **en** vervroegde pensionering." (zie Stuk 24 (1985-1986) – Nr. 3).

Het amendement weerhoudt slechts die aspecten van arbeidsherverdeling waar de indieners kunnen achter staan. Zij zijn onder meer gekant tegen de procedure en de gevolgen van de experimenten Hansenne. Ook de deeltijdse arbeid zien zij niet als algemene oplossing voor arbeidsherverdeling. De loopbaanonderbreking en de deeltijdse arbeid kunnen zij in bepaalde situaties echter wel aanvaarden.

Het amendement werd ingediend bij wijze van compromis. De tekst is algemener en biedt meer vrijheid inzake de gekozen formules, zonder ze op te leggen.

Verschillende leden pleiten voor het behoud van de oorspronkelijke tekst die concreet is en voorbeelden bevat waarmee men ervaring heeft en kan werken.

De indiener van het voorstel van resolutie wijst erop dat de tekst reeds zeer vrijblijvend is opgesteld : „in die hoedanigheid kunnen zij ... door bijvoorbeeld . .." . De gemeenten kunnen dus een keuze maken.

Een ander lid is van oordeel dat een al te gedetailleerde opsomming van voorbeelden inzake arbeidsherverdeling het gevaar inhoudt dat de tekst na verloop van tijd niet meer actueel is, omdat ofwel de voorbeelden niet meer adequaat zijn ofwel nieuwe voorbeelden er niet in vermeld **staan.**

In dit verband wijst een lid erop dat het Spaarplan van de nationale Regering bepaalde geciteerde voorbeelden als „de vervroegde pensionering" in een heel ander daglicht stellen.

Een lid verklaart dat de vermelding van het koninklijk besluit nr. 179 van 30 december 1982 in de tekst van de resolutie voor zijn fractie een breekpunt is.

Een lid stelt voor deze vermelding weg te laten en enkel te behouden „experimenten voor aanpassing van de arbeidstijd met het oog op een herverdeling van de beschikbare arbeid". Deze formulering is algemeen en verwijst niet direct naar de door bepaalde leden gewraakte experimenten-Hansenne.

Een ander lid is van oordeel dat de experimenten-Hansenne hun vruchten afwerpen. Hij zag het koninklijk besluit nr. 179 liever in de opsomming behouden.

De Voorzitter van de Vlaamse Executieve meent dat er in de gemeentelijke administratie weinig toepassingen zijn van de experimenten-Hansenne in hun huidige vorm. Om de concensus van de commissie te bereiken rond een tekst zou men de vermelding ervan kunnen weglaten.

Een lid daarentegen wijst erop dat een gemeentelijk slachthuis zich uitstekend leent tot het invoeren van experimenten-Hansenne. Hij herhaalt dat de vrijblijvende formulering van de tekst de gemeenten toch geen te eng kader oplegt.

De Voorzitter van de Executieve stelt voor te schrijven onder de derde gedachtenstreep : „- in te spelen op de diverse formules in dit verband". Onder de zesde gedachtenstreep van de opsomming zou dan slechts worden behouden : „- experimenten voor aanpassing van de arbeidstijd met het oog op een herverdeling van de beschikbare 'arbeid". De laatste gedachtenstreep van punt 2.1 zou dan wegvallen. De commissie stemt hiermee eenparig in.

De heer Vandenbroucke trekt zijn amendement in.

Van de heer Denys liggen nog twee amendementen voor op dezelfde tekst. Het eerste strekt ertoe in de aanhef het woord „vrijwillig" in te voegen zodat men komt tot de tekst „... een bijdrage leveren tot de vrijwillige herverdeling van de beschikbare arbeid".

Volgens de indiener van het amendement kan men de herverdeling van arbeid slechts op vrijwillige basis doorvoeren.

Het tweede amendement bevat het voorstel om in fine toe te voegen : „dit alles met inachtname dat een vlotte dienstverlening verzekerd blijft".

Een lid is van oordeel dat de diverse formules inzake arbeidsherverdeling de dienstverlenende functie van de gemeenten en OCMW's inderdaad kunnen in het gedrang brengen. Overigens schuilt er zelfs een gevaar voor de dienstverlening in het eerste amendement van de heer Denys, namelijk de arbeidsherverdeling op vrijwillige basis. Gesteld dat een gemeentebestuur zijn diensten voor het publiek toegankelijk wil maken op een avond in de week of op zaterdagvoormiddag, doch geen enkele gemeenteambtenaar wil tijdens deze uren werken. Hij stelt de commissie derhalve voor voor het eerste amendement niet aan te nemen.

De heer Denys trekt dit amendement in.

De commissie is het wel eens over het tweede amendement van de heer Denys maar voegt het in de eerste zin toe. Deze luidt aldus :

„In die hoedanigheid kunnen zij een bijdrage leveren tot de verbetering van de dienstverlening en de herverdeling van de beschikbare arbeid, door bijvoorbeeld : . ..".

Het aldus geamendeerde punt wordt eenparig aangenomen.

Punt 2.2

Geen opmerkingen.

Punt 2.3

De heer Vandenbroucke dient een amendement in ertoe strekkende tussen het eerste lid en het tweede lid een lid tussen te voegen dat luidt :

„Teneinde deze beide bekommernissen mogelijk te maken, mag de budgettaire sanering van de centrale overheid niet ten koste van de tewerkstellingskansen van de gemeenten gebeuren." (zie Stuk 24 (1985-1986) – Nr. 3)

De indiener van het amendement betoogt dat het beleid inzake de opslorpingsprogramma's coherent moet zijn. Als men de gemeenten ertoe wil aanzetten de mogelijkheden inzake opslorpingsprogramma's maximaal te benutten, dan moet men ze ook de middelen daartoe geven.

In het Spaarplan van de nationale Regering worden de middelen van de gemeenten verminderd. Tegelijkertijd worden de tewerkstellingsprogramma's voor gemeenten en OCMW's duurder.

De indieners van het voorstel van resolutie delen de bezorgdheid van de indiener van het amendement. Uit ingewonnen informatie blijkt dat de repercussies van het nationale spaarplan op de tewerkstellingsprogramma's van de gemeenten niet zo nadelig zouden zijn, althans niet in de gemeenten die geen misbruik hebben gemaakt van het goedkopere DAC-stelsel. De nationale Regering poogt nu met dezelfde middelen meer tewerkstelling te realiseren. De indiener van het amendement bevestigt dat dit inderdaad zo is maar dan ten koste van de gemeentefinanciën, die door hetzelfde spaarplan worden verminderd.

Een lid is van oordeel dat indien de gemeenten worden aangemaand een budgettaire toestand te saneren, dit niet noodzakelijk ten koste van de tewerkstellingsprogramma's moet gaan. Het zou een onduldbare ingreep zijn op de gemeentelijke autonomie dit zo te stellen.

De Voorzitter van de Vlaamse Executieve is van oordeel dat het amendement van de heer Vandenbroucke niet op zijn plaats is in de tekst van het voorstel van resolutie, die zich tot de gemeenten richt. Het amendement richt zich tot de nationale regering. De sanering die de regering met haar spaarplan wil doorvoeren betreft onder meer de misgroeiingen inzake opslorpingsprogramma's op gemeentelijk niveau. De gemeentebesturen namen soms hun toevlucht tot de goedkopere DAC-projecten zonder de geest van de bestaande reglementering na te leven. Deze discussie kan echter hier niet aan de orde gesteld worden, aldus de Voorzitter van de Vlaamse Executieve.

Verschillende leden bevestigen de visie van de Gemeenschapsminister. Zij pleiten voor het behoud van de tekst. De inhoud van het amendement richt zich tot de nationale Regering en niet tot de gemeenten. Het inbrengenvan een nationale problematiek in de tekst van het voorstel van resolutie dreigt de tekst bovendien te ontkrachten en de gemeenten de uitvlucht aan te bieden om niets te ondernemen.

De indiener van het amendement ziet dit wel in maar op het ogenblik dat de gemeentebesturen de financiële implicaties van een wijziging in de kostprijs van de opslorpingsprogramma's aan het becijferen zijn, zou het hypocriet zijn hier niets over te zeggen. De Vlaamse Raad moet de bekommernissen van de communalisten delen. Door het probleem aan te raken blijft men geloofwaardig en kan men de gemeenten toch nog aansporen om iets te doen. Door het probleem te verzwijgen bereikt men het omgekeerde effect.

Een lid brengt de discussie terug tot de oorspronkelijke be-

doeling van het voorstel van resolutie, namelijk de gemeenten ertoe aanzetten de interne en externe middelen waarover zij beschikken maximaal aan te wenden voor opslorpingsprogramma's. Hierbij moeten zij prioriteiten leggen.

Een lid stelt dat de prioriteit tewerkstelling door het spaarplan van de Regering alleszins een duurdere prioriteit wordt.

Ter stemming gelegd wordt het amendement van de heer Vandenbroucke verworpen met 6 stemmen tegen 5.

Een tweede amendement betreft de concurrentie van de opslorpingsprogramma's voor de plaatselijke KMO's en middenstand, ingediend door de heer Denys.

De heer Denys stelt voor aan de eerste paragraaf toe te voegen :

„Deze tewerkstelling mag echter niet opgericht worden in sectoren waar concurrentie kan veroorzaakt worden aan bestaande private ondernemingen."

Verschillende leden wijzen erop dat dit verbod tot concurrentie reeds in de wet staat.

De indiener van het amendement verklaart dat in de praktijk echter wel concurrentie bestaat. Daarom wil hij een expliciete tekst.

Een lid is van oordeel dat het aanvaarden van het amendement alweer een alibi biedt aan de gemeenten om geen proj ecten op te zetten. Men kan overal concurrentie in zien.

De Voorzitter van de Vlaamse Executieve zegt dat de zorg van de heer Denys reeds werd opgevangen door de tekst zelf. Er staat namelijk : „In dit kader wordt gevraagd dat de genomen initiatieven steeds zouden beantwoorden aan de oorspronkelij ke bedoeling".

De heer Denys wenst een nadere explicitering en de toevoeging „en niet concurrentievervalsend zouden zijn".

Verschillende leden zijn van oordeel dat deze toevoeging een te zwaar accent legt op een bepaald aspect van de tewerkstelling. Bovendien limiteert men daardoor de mogelijkheden van DAC-projecten.

Een lid vraagt waar precies de concurrentie ontaardt in concurrentievervalsing. Overigens wijst hij erop dat de gemeenten erin geslaagd zijn met bepaalde tewerkstellingsprojecten die taken te laten uitvoeren die in de vrije marktsector niet kunnen gebeuren omdat niemand er middelen wil voor uittrekken. Uiteindelijk is het discussiepunt : wil men alternatieve tewerkstelling of wil men ze niet ?

Een lid meent dat men kan volstaan met de bestaande tekst waarin men stelt dat de oorspronkelijke bedoeling van de wetgever met de alternatieve tewerkstelling moet worden gerespecteerd.

Een ander lid verkiest een expliciete vermelding van het verbod van concurrentievervalsing.

Nog een ander wijst erop dat het spaarplan vanaf 1 januari 1987 een uniform nieuw statuut voorziet, namelijk dat van gesubsidieerd contractueel dat TWW, BTK- en DAC-tewerkgestelden bij gemeenten, OCMW's en hun VZW's zal vervangen. In dit statuut zal uiteraard de idee van niet-concurrentie zitten.

Een lid pleit voor het behoud van de tekst die duidelijk en volledig is. Er staat : „In dit kader wordt gevraagd dat de genomen initiatieven steeds zouden beantwoorden aan de oorspronkelij ke bedoeling."

In de oorspronkelijke bedoeling zit onder meer het verbod van concurrentieverstoring ingebouwd. Indien men dit element nog eens expliciet gaat vermelden, dan moet men dit ook met de andere aandachtspunten doen. Het amendement is dus ofwel overbodig ofwel onvolledig.

De indiener van het amendement verklaart met deze zienswijze in te stemmen. Hij wilde echter wel de aandacht vestigen op het cruciale punt van de eventuele concurrentieverstoring door opslorpingsprogramma's. Hij trekt zijn amendement in.

Punt 3.1

Op dit punt heeft de heer Vandenbroucke een amendement ingediend ertoe strekkende de woorden „coördineren en stimuleren" te vervangen door „ondersteunen" (zie Stuk 24 (1985-1986) – Nr. 3).

Het lid verklaart dat coördineren in zijn geest betekent dat men een leidinggevende rol speelt op een domein waarvoor men ten volle bevoegd is. Nu is het zo dat inzake werkzoekendenbeleid sommige groepen een werking ontplooien die de gemeentegrenzen overschrijdt. Door de gemeenten te vragen deze werking te coördineren is er gevaar voor ongewenste bevoogding die tot conflicten kan leiden. Daarom verkiest de indiener van het amendement de term „ondersteunen", die ook beter aansluit bij de rest van de tekst van punt 3.1, waar sprake is van „het ter beschikking stellen van infrastructuur en het verlenen van toelagen".

Een lid wijst erop dat er geen misverstand mag zijn ten aanzien van de werklozenwerking die nu reeds bestaat en in sommige gemeenten zelfs exemplarisch is. Deze werking moet op de volle steun van de gemeenten kunnen rekenen.

Een ander lid verklaart dat de tekst zeker niet beoogt de bestaande werking te bevoogden of aan banden te leggen. Het coördineren van de werkzoekendenwerking door de gemeenten wordt overigens in punt 4 geconcretiseerd door enkele mogelijke opties, bijvoorbeeld een verantwoordelijke schepen, Gemeentelijke Projectgroepen voor Tewerkstelling en Werkzoekendenbeleid.

Het is in die zin dat men het coördineren en stimuleren moet begrijpen en niet als een betutteling van de bestaande werking.

De commissie is het over deze interpretatie eens.

De heer Vandenbroucke stelt zich tevreden met deze verklaring in het verslag en trekt zijn amendement in.

Een tweede amendement op punt 3.1 werd ingediend door de Vlaamse Executieve. Het strekt ertoe in fine van punt 3.1 toe te voegen : „in samenspraak met de representatieve organisaties van de werknemers" (zie Stuk 24 (1985-1986) – Nr. 2).

De Voorzitter van de Vlaamse Executieve acht het aangewezen dat, indien de gemeenten zelf initiatieven nemen inzake werkzoekendenwerking, zij hierbij de werknemersorganisaties zouden betrekken. In dat geval treedt de gemeente immers quasi als werkgever op.

Enkele leden bevestigen dat deze procedure inderdaad een confirmatie is van een bestaande praktijk.

Een ander lid vraagt waarom men enkel de werknemersgroep zou consulteren en andere uitsluiten.

De Voorzitter van de Vlaamse Executieve wijst erop dat de werknemersorganisaties een duidelijk aanwijsbare groep zijn.

Wanneer men met deze groep overleg pleegt weet men met wie men spreekt. Het betrekken van andere groepen dan werknemersorganisaties is ten eerste niet zo evident vermits het om werkzoekenden gaat en verzwaart ten tweede de procedure wat nutteloos uitstel betekent.

De commissie neemt het amendement van de Vlaamse Executieve en de aldus geamendeerde tekst van punt 3.1 eenparig aan.

Punt 3.2

De heer Laverge had een amendement ingediend om, in fine van punt 3.2. de woorden „experimenten inzake alternatieve tewerkstelling zoals coöperatieven" weg te laten (zie Stuk 24 (1985-1986) — Nr. 4).

Ter zitting herleidt hij dit amendement tot de weglating van de woorden „zoals coöperatieven". Hier opnieuw schuilt een gevaar voor oneerlijke concurrentie voor bedrijven en middenstanders, aldus de indiener van het amendement. Het is niet nodig expliciet de aandacht erop te vestigen. „De indiener van het voorstel van resolutie acht de toevoeging zoals coöperatieven" niet noodzakelijk en is bereid het amendement van de heer Laverge te aanvaarden.

De Voorzitter van de Vlaamse Executieve verklaart dat de coöperatieven, na een eerste bloeitijd rond de eeuwwisseling bij de opkomst van het socialisme, aan een nieuw reveil toe zijn. Inzake kleinschalige tewerkstellingsprojecten vormen zij een uiterst geschikt juridisch samenwerkingsverband.

Ter stemming gelegd wordt het amendement van de heer Laverge verworpen met 5 stemmen tegen 3 bij 1 onthouding.

Punten 3.3 en 3.4

Deze punten worden zonder opmerkingen eenparig aangenomen.

Punt 4.1

De aanhef van punt 4 en punt 4.1 worden zonder opmerkingen eenparig aangenomen.

Punt 4.2

Op dit punt liggen twee amendementen voor van de heer Laverge. Zij strekken ertoe de „Gemeentelij ke Projectgroep voor Tewerkstelling en Werkzoekendenbeleid" uit de tekst weg te laten. In de plaats daarvan zou hij een schepen belasten met de „opdracht de plaatselijke gemeentelijke initiatieven te ondersteunen, te stimuleren en te coördineren indien nodig" (zie Stuk 24 (1985-1986) — Nr. 4).

De indiener van het amendement acht de idee om een Gemeentelij ke Proj ectgroep voor Tewerkstelling en Werkzoekendenbeleid op te richten uitstekend. Men mag echter niet uit het oog verliezen dat de STC's in de eerste plaats de structuur bij uitstek zijn om het tewerkstellings- en werkzoekendenbeleid gestalte te geven. Liever dan per gemeente nieuwe subgroepen in het leven te roepen zou men de schepencolleges ertoe moeten aanzetten om met de STC's samen te werken,

De indiener van het voorstel van resolutie wijst de commissie erop dat de STC's arrondissementeel zijn georganiseerd.

hun structuur leent er zich niet toe om op het plaatselijke vlak het tewerkstellingsbeleid en werkzoekendenbeleid op te volgen. Hiertoe zijn plaatselijke geëigende structuren nodig. Het oprichten van een Gemeentelijke Proj ectgroep voor Tewerkstelling en Werkzoekendenbeleid is een essentieel luik in de tekst van het voorstel van resolutie.

Een lid vraagt zich af of men niet op het gemeentelijk bevoegdheidsterrein komt door zulke precieze aanduidingen te geven over de wijze waarop men het plaatselijk tewerkstellings- en werkzoekendenbeleid coördineert. Moet dit niet genuanceerder gezien worden in functie van de grootte van de gemeenten, de plaatselijke omstandigheden enzovoort ? Kan de gemeente niet beter zelf oordelen hoe ze de zaak aanpakt ?

De indiener van het voorstel van resolutie verklaart bereid te zijn de tekst wat minder stringent op te stellen. Hij stelt voor het tweede lid te laten aanvangen met de woorden : „Deze Projectgroep kan onder meer samengesteld zijn uit . ..“. Belangrijk is dat de aandacht van de gemeenten gevestigd wordt op een zo breed mogelijke aanpak waarbij benevens werklozen ook bruggepensioneerden, huisvrouwen en halftijds-tewerkgestelden worden betrokken. Om dit doel te bereiken wordt een ruime opsomming gegeven van alle mogelijke groepen die in de projectgroep kunnen zitting hebben.

Op de vraag van een lid of het de gemeenten toegestaan is eventueel andere initiatieven te nemen, wordt bevestigend geantwoord.

De commissie is het eenparig eens met het voorstel om het tweede lid van punt 4.2 te laten aanvangen met de woorden „Deze projectgroep kan onder meer samengesteld zijn uit”.

De heer Laverge trekt zijn amendementen in.

Op vraag van een lid wordt »sociale partners” vervangen door „sociale gesprekspartners”.

IV. Stemming

Ter stemming gelegd wordt het voorstel van resolutie in zijn geheel aangenomen met 6 stemmen bij 4 onthoudingen.

V. Procedure

Op de vraag van de Voorzitter van de Vlaamse Executieve wat men nu onmiddellijk kan bewerken met de zopas goedgekeurde tekst, antwoordt een lid dat de resolutie ook een aanbeveling inhoudt tot de Vlaamse Executieve in haar dagelijks beleid met betrekking tot de ondergeschikte besturen.

Een ander lid stelt voor dat de Minister van Binnenlandse Zaken van de Vlaamse Executieve de tekst zou overmaken aan alle gemeenten met de wenk hem uit te voeren. Via een jaarlijks verslag, uit te brengen door de gemeenten, kan men de opvolging ervan evalueren.

Nog een ander lid suggereert er een ministeriële omzendbrief van te maken, ondertekend door de Voorzitter van de Vlaamse Executieve, als Gemeenschapsminister bevoegd voor de Tewerkstelling en door de Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden. Deze omzendbrief zou dan via de gouverneurs naar de gemeenten worden verzonden.

De Voorzitter van de Vlaamse Executieve vraagt, vooraleer de resolutie in de plenaire vergadering van de Vlaamse Raad

is gestemd, of niet reeds de gemeenten gelegen in de drie ontwikkelingsgebieden bij wijze van test direct op de inhoud van resolutie zouden kunnen inspelen. Men zou hier als het ware demonstratieprojecten kunnen opzetten waarnaar dan nadien als referentie kan verwezen worden.

Een lid is van oordeel dat het overzenden van de tekst naar de gemeentelijke oppositiepartijen alleszins efficiënt zal zijn.

Een ander lid wijst erop dat niet alle gemeenten evenveel behoefte hebben aan de tekst van de resolutie. De ontwikkelingszones zijn wellicht wel geholpen met de voorgestelde dynamische aanpak van de werkgelegenheidsproblematiek door de gemeenten,

Tenslotte meent een lid dat men toch het debat en de stemming in openbare vergadering zou afwachten alvorens verdere initiatieven met betrekking tot de uitvoering van de tekst van het voorstel van resolutie te nemen. Tijdens de openbare vergadering kunnen in het debat nog interessante suggesties worden gedaan die de tekst van de resolutie nog meer gewicht geven. .

De commissie is het met deze zienswijze eens.

De Verslaggever,	***De Voorzitter,***
0. VAN OOTEGHEM	W. CORTOIS

TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE

De Vlaamse Raad,

– ervan uitgaande dat de strijd tegen de werkloosheid een prioritaire opdracht is voor de gemeenschap, teneinde een rechtvaardige en menswaardige samenleving mogelijk te manen ;

– in de overtuiging dat op dit vlak, naast de nationale en de Vlaamse overheid, ook voor de plaatselijke besturen een belangrijke rol is weggelegd ;

– roept, ter ondersteuning, de plaatselijke besturen op in hun actie de talrijke initiatieven die reeds werden genomen op het vlak van de plaatselijke en regionale economische ontwikkeling, de tewerkstelling en het werkzoekendenbeleid, verder te zetten, te intensifiëren en te systematiseren tot een samenhangend en harmonisch plaatselijk beleid ;

– beveelt hierbij de volgende opties aan :

1. Met betrekking tot een plaatselijk economisch beleid hebben de gemeenten specifieke mogelijkheden, niet in het minst inzake de kleine en middelgrote ondernemingen, en kunnen zij bijvoorbeeld :

1.1. een bijdrage leveren tot een bedrijfsvriendelij k klimaat, dit onder meer op het vlak van :

– de infrastructuur voor ondernemingen,
– het onthaal van jonge ondernemers,
– de administratieve formaliteiten,
– de belastingen en retributies ;

1.2. de jonge zelfstandigen en de jongeren die geïnteresseerd zijn in het oprichten van een eigen onderneming, krachtig steunen en administratief begeleiden in de start- en ontwikkelingsfase.

Mogelijkheden hierbij zijn onder meer :

– het stimuleren tot deelname **aan** vormingscursussen ;
– het aanwijzen van een gemeentelijke ambtenaar die instaat voor informatie aan en administratieve begeleiding van startende ondernemers.

Sommigen van deze maatregelen zullen best in intercommunaal verband worden genomen ;

1.3. kleinschalige, arbeidsintensieve projecten stimuleren in het kader van het gemeentelijk beleid, onder meer inzake :

– de ruimtelijke ordening,
– de herwaardering van de stads- en dorpskernen,
– de monumentenzorg,
– het grondbeleid,
– de huisvesting,
– de groenvoorziening,
– de verkeersleefbaarheid ;

1.4. de toeristische mogelijkheden en daarmee samenhangende tewerkstellingskansen benutten ;

1.5. op gemeentelijk vlak

– in samenwerking met de GOM's bijdragen tot de oprichting van bedrijvencentra in hun regio's ;
– streven, in samenwerking met het Subregionaal Tewerkstellingscomité, voor een geregeld overleg tussen de onderwijsinstanties en het bedrijfsleven van de betrokken regio ;

1.6. op plaatselijk vlak op een actieve wijze meewerken aan experimenten waarbij werklozen beter vertrouwd worden gemaakt met het gebruik en de invoering van nieuwe technologieën.

De Vlaamse Executieve dient te onderzoeken op welke wijze dergelijke experimenten in Vlaanderen kunnen opgezet en ondersteund worden, op basis van de opgedane ervaringen in andere landen.

De Stichting Technologie Vlaanderen werkt hiertoe voorstellen uit.

2. Met betrekking tot een plaatselijk tewerkstellingsbeleid

De gemeenten en de openbare centra voor maatschappelijk welzijn zijn belangrijke werkgevers.

2.1. In die hoedanigheid kunnen zij een bij drage leveren tot de verbetering van de dienstverlening en de herverdeling van de beschikbare arbeid, door bijvoorbeeld :

— een onderzoek van de eigen arbeidsorganisatie,
— cumulatie en overuren te vermijden,
— in te spelen op de diverse formules in dit verband, onder meer :

- loopbaanonderbreking, voltijds en deeltijds,
- deeltijdse arbeid,
- verlof om familiale of persoonlijke redenen,
- educatief verlof,
- in- en uitgroeibanen,
- experimenten voor aanpassing van de arbeidstijd met het oog op een herverdeling van de beschikbare arbeid.

2.2. De openbare centra voor maatschappelijk welzijn wordt gevraagd een zo groot mogelijke creativiteit aan de dag te leggen bij het vervullen van hun taak in verband met de tewerkstelling van kansarmen op basis van artikel 60,§ 7 van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn.

2.3. De lokale besturen worden aangemoedigd de mogelijkheden van de opslorpingsprogramma's maximaal aan te wenden voor de uitbouw van hun plaatselijk tewerkstellingsbeleid. In dit kader wordt gevraagd dat de genomen initiatieven steeds zouden beantwoorden aan de oorspronkelijke bedoeling en niet de tewerkstelling binnen het personeelskader zouden vervangen.

De gemeentelijke administraties zouden de plaatselijke culturele en welzijnssector steun kunnen verlenen bij het indienen van projecten.

3. Met betrekking tot een plaatselijk werkzoekendenbeleid

3.1. Aan de gemeenten wordt gevraagd dat zij de bestaande vrije initiatieven van werkzoekendenwerking ten volle zouden coördineren en stimuleren, onder andere door het ter beschikking stellen van de nodige infrastructuur en het verlenen van toelagen. Waar het vrije initiatief tekort schiet, zijn zij aangewezen zelf initiatieven te nemen, in samenspraak met de representatieve organisaties van de werknemers.

3.2. De werkzoekendenwerking moet onder meer ruimte bieden voor en stimulansen geven aan zinvolle tijdsbesteding, informatie over en organisatie van vrijwilligerswerk, hulpverlening en belangenbehartiging, uitbouw van projecten voor de opslorping van de werkloosheid, vorming en scholing, experimenten inzake alternatieve tewerkstelling zoals coöperatieven.

3.3. Het verdient aanbeveling dat activiteiten met betrekking tot een zinvolle tijdsbesteding en vorming binnen het kader van de werkzoekendenwerking ook toegankelijk zouden zijn voor bepaalde categorieën niet-werklozen, zoals bruggepensioneerden, thuiswerkende moeders, werknemers in ploegendienst, werknemers in de ziekte- en invaliditeitsverzekering en anderen.

3.4. De gemeenten worden verzocht de materiële omstandigheden waarin de stempelcontrole verloopt te optimaliseren, met als aspecten onder andere de decentralisering naar de deelgemeenten of stadsgedeelten, bescherming tegen ongure weersomstandigheden, ruime lokalen, aangepaste stempeluurregelingen.

4. Met betrekking tot een systematische aanpak

Alle mogelijkheden inzake tewerkstelling en werkzoekendenbeleid op plaatselijk vlak kunnen maar ten volle tot hun recht komen als de gemeentebesturen systematisch tewerk gaan.

4.1. De gemeenten kunnen hiertoe opteren voor het aanwijzen van een lid van het schepencollege, dat de verantwoordelij kheid krijgt voor een plaatselijk tewerkstellings- en werkzoekendenbeleid.

4.2. Dit lid van het schepencollege zou onder meer belast zijn met de coördinatie van de werking van een op te richten Gemeentelijke Projectgroep voor Tewerkstelling en Werkzoekendenbeleid.

Deze Projectgroep kan onder meer samengesteld zijn uit plaatselijke vertegenwoordigers van de sociale gesprekspartners, de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening, het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, het plaatselijk onderwijs, de sociaal-culturele sector, en niet in het minst de werkzoekenden. De Proj ectgroep stimuleert de plaatselijke initiatieven en begeleidt ze tot een harmonisch geheel. Eventueel neemt de Projectgroep zelf initiatieven.

Bij zijn werking gaat de Projectgroep uit van een onderzoek onder meer naar de plaatselijke situatie met betrekking tot de werkloosheid, de economische mogelijkheden en de vormingskansen binnen de regio. Deze werking wordt geïntegreerd in een intergemeentelijk samenwerkingsverband.